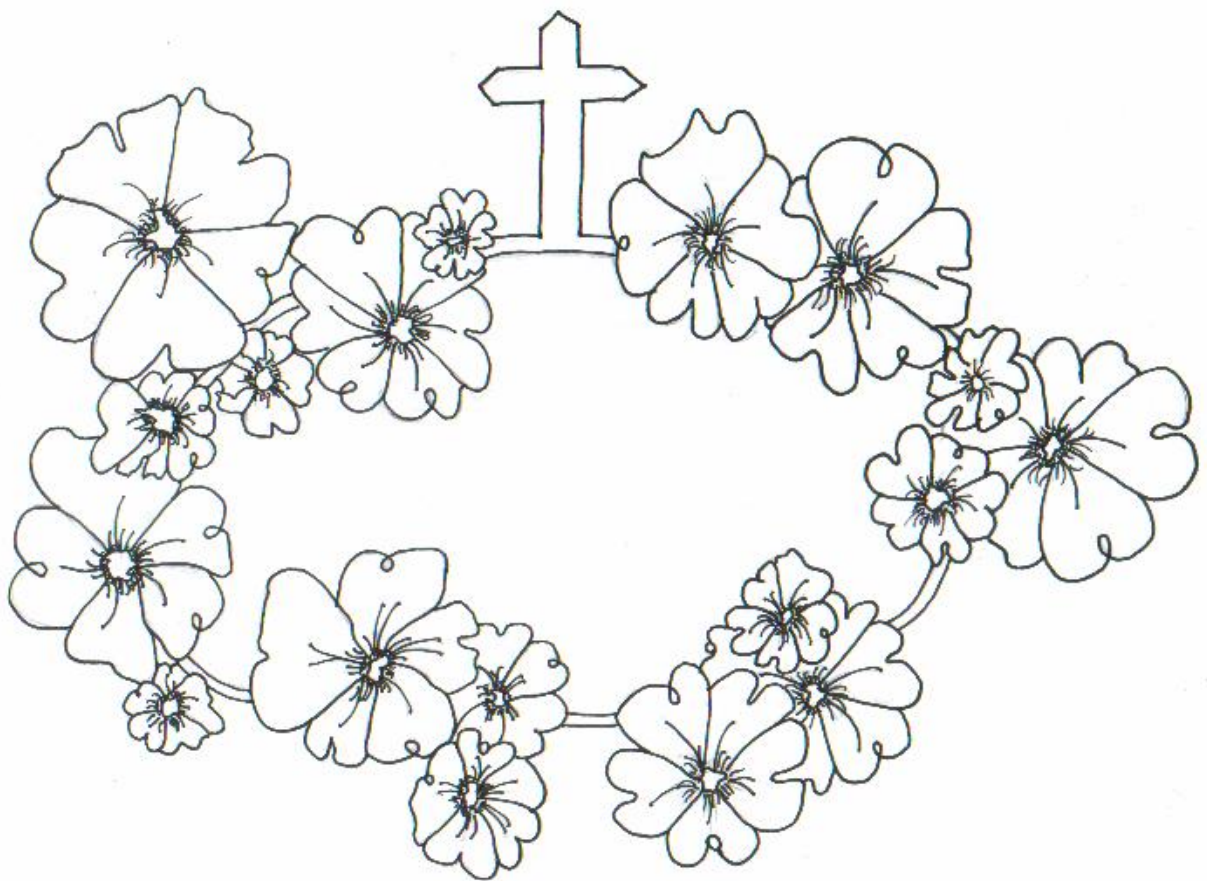


*Oma, wat gebeurt er als je  
dood gaat?*



## *Inhoudsopgave.*

<i>God is Liefde</i>	<i>Blz. 3</i>
<i>Hoofdstuk 1</i>	<i>Blz. 5</i>
<i>Hoofdstuk 2</i>	<i>Blz. 9</i>
<i>Hoofdstuk 3</i>	<i>Blz. 13</i>
<i>Hoofdstuk 4</i>	<i>Blz. 16</i>
<i>Hoofdstuk 5</i>	<i>Blz. 20</i>
<i>Hoofdstuk 6</i>	<i>Blz. 23</i>
<i>Boeken Jozef Rulof</i>	<i>Blz. 27</i>

# *God is Liefde*

*God is Liefde en liegt dus niet  
God is Liefde en oordeelt dus niet  
God is Liefde en bedriegt dus niet  
God is Liefde en steelt dus niet  
God is Liefde en scheld dus niet  
God is Liefde en bedreigt dus niet*

*God is Liefde en maakt geen oorlog  
God is Liefde en vermoord dus niemand  
God is Liefde en is dus niet afgunstig  
God is Liefde en is dus niet jaloers  
God is Liefde en is dus niet hebzuchtig  
God is Liefde en is dus niet ongeduldig*

*God is Liefde en vecht dus niet  
God is Liefde en roddelt dus niet  
God is Liefde en moppert dus niet  
God is Liefde en slaat dus niet  
God is Liefde en haat dus niet  
God is Liefde en doet de mensen geen pijn*

*God is Liefde en wijst ons de weg  
En wij mensen zijn allemaal een deeltje van God  
Alleen wij mensen hebben al die nare dingen nog af te leren  
Wat wij te leren hebben is Liefde*

*Deze tekst spontaan in gedachten gekregen op 28 oktober 2007*

## Hoofdstuk 1

*Het is woensdag morgen en Magda zit in haar klas. Het regent buiten en de Juf is verschillende kinderen wat uit aan het leggen. De kinderen, die uitleg nodig hebben, zitten in een groepje om de Juf heen. Magda zit aan haar tafeltje te werken. Nou ja, werken? Ze is eigenlijk naar buiten aan het kijken. Haar werk heeft ze al klaar en hierdoor heeft ze ook de tijd om naar buiten te kijken. Ze denkt aan vanmiddag. Vanmiddag blijft ze bij Oma, want haar moeder had een afspraak bij de kapper. En omdat dit lang kon duren, was er afgesproken dat ze deze middag bij Oma zou blijven. Ze moest dus uit school naar Oma lopen en dus niet naar haar eigen huis. Ze was de minuten aan het aftellen. Want als de bel zou gaan dan kon ze gauw naar Oma toe. Dan opeens hoort ze van heel dichtbij zacht gehuil. Ze draait zich om en ziet dat Femke aan het huilen is. Femke is het meisje wat naast haar zit in het tafelgroepje. Magda buigt zich naar Femke toe en vraagt: “Wat is er? Waarom ben je aan het huilen?” Magda wacht even af, maar er komt geen woord over de lippen van Femke. De tranen blijven Femke over de wangen stromen. Dan vraagt Magda: “Zal ik even naar de Juf lopen en vragen of ze even naar je toe komt?” Femke knikt ja naar Magda. Magda loopt naar de Juf toe en fluistert in het oor van de Juf dat Femke huilt. En vraagt haar tevens of ze even naar Femke toe kan gaan. De Juf staat op en zegt tegen de kinderen: “Willen jullie even wachten, ik ben zo terug.” Dan loopt de Juf naar een huilende Femke toe. Ze slaat een arm om Femke haar schouders en troost het meisje. Maar ze zegt verder niks. Magda vindt het raar dat de Juf verder niks zegt. Daardoor vraagt Magda zachtjes aan de Juf: “Juf, wat is er met Femke aan de hand. Waarom is ze zo verdrietig. De Juf kijkt Magda aan en fluistert zachtjes terug: “Femke haar Oma is vannacht dood gegaan.” Magda schrikt van het antwoord van de Juf. Dit had ze natuurlijk niet verwacht. Ze had zelf van alles kunnen bedenken, maar hier had ze zo gauw niet aangedacht. Ze gaat een beetje beduusd aan haar tafeltje zitten. “Goh, denkt Magda, Femke haar oma is dood gegaan. Wat erg voor Femke.” Dan kijkt ze weer naar de Juf en Femke en ziet dat Femke weer wat rustiger is geworden. De Juf kijkt op de klok en ziet dat het*

12.05 uur is. Dan zegt de Juf tegen Femke: “Gaaf het weer een beetje?” Femke knikt naar de Juf, waarop de Juf weer zegt: “Nog 10 minuutjes en dan gaat de bel. Dan mag je lekker naar huis toe. Lukt het nog 10 minuutjes?” Weer knikt Femke naar de Juf. De Juf kijkt Femke nog een keer aan en loopt dan terug naar het groepje kinderen, die ze wachtend had achtergelaten. Intussen zijn de tranen van Femke verdwenen en zit Magda muisstil op haar stoeltje te wachten totdat de bel gaat. Ze kent zelf niemand, die is dood gegaan. Hierdoor weet ze niet wat ze tegen Femke moet zeggen. Samen zitten ze dus naast elkaar stil te zijn. De Juf heeft inmiddels aan de klas gevraagd of iedereen zijn spullen wil opruimen, omdat het bijna tijd is. Als alle spullen zijn opgeruimd zegt de Juf: “Wil iedereen zijn eigen stoel op de tafel zetten. Steven en Martijn die hebben vandaag de veegbeurt, en de rest kan zijn jas alvast gaan aandoen. Vergeet de gymspullen niet mee naar huis te nemen, want er blijven nog steeds tassen op school liggen en dat is de bedoeling niet. Dus niet meer vergeten, gymtassen na de gym mee naar huis nemen.”

De klas die net zo rustig was, is ineens veranderd in een lawaaiklas. Er word met stoelen geschoven, sommige staan te praten met elkaar en andere die zijn hun jas aan het pakken. Maar er zijn er twee die zich heel stil houden. Femke en Magda. Zonder een woord te zeggen doen ze beide hun ding die ze nog moeten doen. Als Femke de klas uit wil lopen dan zegt de Juf: “Femke tot morgen en veel sterkte hé meisje.”

Weer zegt Femke niks en knikt alleen maar naar de Juf. De Juf snapt het heel goed en laat haar verder met rust. En weg is Femke. Magda loopt naar de Juf en zegt: “Juf, wel zielig voor Femke hé?” “Ja, zegt de Juf, dat zijn geen leuke dingen.” De Juf krijgt geen kans om nog meer te zeggen tegen Magda, want er staat alweer een ander klasgenootje ongeduldig te wachten naast het bureau van de Juf. Magda draait haar eigen om en loopt richting de deur en roept nog naar de Juf: “Juf, tot morgen.” “Tot morgen, Magda,” roept de Juf Magda na. Magda loopt de school uit en zet het dan op een rennen richting Oma haar huis. Buiten adem belt ze bij Oma aan de bel. Oma maakt open en kijkt in het verhitte gezichtje van Magda. “Nou nou, zegt Oma, jij hebt hard gerend. Kom maar gauw binnen.” Magda loopt naar binnen, doet haar jas en schoenen uit en loopt regelrecht

naar de keuken toe. Ze ploft daar op een stoel en kijkt haar Oma aan. Dan valt ze met de deur in huis en zegt: “Oma, u gaat toch nog niet dood hé?” “Natuurlijk niet, zegt Oma. Hoe kom je daar nu bij?” “Nou, Femke een klasgenootje uit mijn klas, zegt Magda, die haar oma is vannacht dood gegaan. Ze was aan het huilen in de klas en ik heb toen de Juf geroepen. De Juf vertelde mij dat Femke haar oma vannacht was dood gegaan. Ik ken zelf niemand die is dood gegaan. Oma, wat gebeurt er als je dood gaat? En waar ga je dan naartoe?” “Och, lieverd, zegt Oma, dat is nog niet één twee drie uitgelegd. En buiten dat, ik zal eerst je moeder moeten bellen of ik het je mag uitleggen. Ik mag dit niet zonder haar toestemming doen.” “Mama heeft haar mobiel altijd bij, zegt Magda, bel haar dan even.” “Ja, zegt Oma, dat zal ik dan maar eerst even doen, want voor het zelfde geldt dan vindt ze het niet goed. En dat wil ik voorkomen.” Oma loopt naar de huiskamer en belt de moeder van Magda op. Magda blijft in de keuken zitten en hoopt maar dat haar moeder ja zegt. Dan komt Oma weer de keuken ingelopen en Magda kijkt haar aan met vragende ogen. “En?” vraagt Magda. “Ze vindt het goed hóór, zegt Oma. Ze zei ook nog, als ze weer thuis was, dat ze dan even zou bellen.” “Te gek,” zegt Magda. “Maar we gaan eerst even een boterham eten en als we klaar zijn ga ik het je pas uitleggen. Het is een beetje onhandig hé, met een volle mond praten. Je verstaat elkaar dan toch niet,” zegt Oma. Oma begint net te doen of dat ze gaat praten met een volle mond. Magda schiet in haar lach en doet het zelfde. Dan hoor je, tussen het schaterlachen door, het gewauwel van een volle mond met eten. Samen maken ze aan het aanrecht hun boterham klaar. Intussen heeft Oma ook de thee klaargezet. Als alles klaar is gaan ze samen aan de keukentafel zitten en eten hun brood op en drinken hun kop thee leeg. Magda is als eerste klaar met haar boterham. Ze heeft haar boterham heel snel naar binnen gewerkt, omdat ze niet kan wachten totdat Oma gaat beginnen met vertellen. Ze zet haar bord op de aanrecht, wast haar handen en gaat dan weer aan de keukentafel zitten. Oma begint te lachen en zegt: “Mag ik mijn boterham ook nog opeten of hoe zit het?” Magda moet ook lachen en zegt: “Ja, natuurlijk. Ik heb hem al op.” “Ja, maar jij hebt niet gewoon gegeten, zegt Oma, jij hebt het naar binnen zitten proppen. Wat dacht je: Als ik het nou naar binnen prop ben ik eerder klaar en gaat Oma ook eerder

*vertellen.” Magda moet er om giechelen, maar weet dat Oma gelijk heeft.*

## Hoofdstuk 2

*Als Oma ook klaar is met eten, zet ze nog een kopje thee voor hen beide en gaat dan op haar eigen plekje zitten aan de keukentafel. Zittend op deze stoel heeft Oma al heel wat af gepraat. Niet alleen tegen Magda maar ook tegen heel veel andere mensen die bij Oma komen voor een praatje. Sommige mensen komen ook bij Oma voor raad of advies. En Oma is altijd weer blij als ze iemand heeft kunnen helpen. Ze noemt dit zelf: de mensen recht zetten. Hiermee bedoelt ze dan: bijv. Mensen hebben verdrietjes, of ze begrijpen iets niet wat ze meemaken, of zijn in een situatie waar dat ze niet mee overweg kunnen en dan praat Oma met die mensen. Ze probeert de mensen dan weer op de goede weg te brengen, zodat ze weer verder kunnen met de dingen waar dat ze mee bezig waren, maar dan zonder problemen of verdrietjes. De mensen komen meestal sip bij Oma binnen en gaan dan vrolijk weer bij Oma naar buiten.*

*In sommige gesprekken met mensen, doet Oma ook wel eens een voorspelling. Als ze zoiets zegt, zegt ze er ook altijd bij dat het gegeven in haar gedachten komt, maar dat ze niet met zekerheid durft te zeggen of het dan ook echt zo is. Maar mensen komen haar later meestal enthousiast vertellen dat de voorspelling is uitgekomen. Het is voor haar dan toch weer een bevestiging dat ze het goed heeft verteld. Dan zegt ze ook vaak tegen de Geestelijke wereld dank je wel, want ze weet dat ze zonder de Geestelijke wereld nooit de mensen had kunnen helpen.*

*“Ziezo, zegt Oma, wat was de vraag ook alweer?” Oma weet het wel, maar laat Magda de vraag nog een keer herhalen. Magda kijkt Oma aan en zegt: “Wat gebeurt er als je dood gaat? En waar ga je dan naartoe?” “Zullen we eerst de eerste vraag doen?, zegt Oma. Dan doen we straks de andere vraag. Oké?” “Ja, zegt Magda, is goed.” “Als je iets niet snapt, zegt Oma, dan moet je het me wel zeggen hé. Dan leg ik het nog iets meer uit.” “Oké,” zegt Magda.*

*Dan begint Oma met vertellen.*

*“Wel, als eerste wil ik je vertellen dat het woordje dood of dood gaan niet bestaat. Wat wel is, is dat we deze wereld, de Aarde dus, verlaten en verder gaan leven in een andere wereld. Zou het woordje dood of*



doodgaan wel bestaan, dan zou ons leven helemaal ophouden en dit is niet het geval. We leven gewoon verder, maar dan in een andere wereld. Deze wereld noemen ze ook de Astrale – Geestelijke wereld. Maar over deze wereld vertel ik je straks meer. Dit hoort bij je tweede vraag en we zijn nu pas bij je eerste vraag. Dus we praten niet over dood of dood gaan, maar we zeggen dan overgaan of overleden. Maar wat gebeurt er als we overgaan? Wel, wat er gebeurt, is dat het Geesteslichaam loskomt van het Stoflichaam.” “Wat wil dat zeggen, Oma?” vraagt Magda. “Dat zal ik je uitleggen, zegt Oma. Ieder mens heeft een lichaam, dat noemen ze het Stoflichaam. Dit lichaam kun je zien en dat kun je aanraken. Maar in ons Stoflichaam zit nog een lichaam. En dit lichaam noemen ze het Geesteslichaam. Deze kun je niet zien en niet aanraken. Als het dus iemand zijn tijd is om over te gaan naar de Astrale – Geestelijke wereld of naar de Wereld van het onbewuste, dan komt het Geesteslichaam los van het Stoflichaam. Ieder mens heeft zijn eigen tijd om over te gaan naar deze wereld of werelden. Voor de ene mens is dat wanneer hij of zij een hele hoge leeftijd heeft bereikt, maar voor een ander is dat weer wanneer hij nog heel jong in leeftijd is. Maar wanneer het je tijd is, om over te gaan, dat weet niemand van zichzelf. De enige reden wanneer dat je het ongeveer wel zou kunnen weten, is als je ongeneeslijk ziek bent, en de dokter je bijvoorbeeld heeft verteld dat je nog maar een paar weken of maanden te leven hebt. Dan kan je ongeveer weten wanneer je overgaat. Maar dan nog weet je niet precies op welke dag en hoe laat. Maar het Geesteslichaam komt dus los van het Stoflichaam op de dag dat je overgaat naar de andere wereld. Het Geesteslichaam ziet er het zelfde uit als het Stoflichaam, het is alleen van een andere stof. Het Stoflichaam is van een aardse stof en het Geesteslichaam is van een geestelijke stof. Op het moment van overgaan, komt het Geesteslichaam uit het Stoflichaam, maar is dan nog aan elkaar verbonden door een Fluïdekoord.” “Wat is een Fluïdekoord?, vraagt Magda. “Je kunt het vergelijken met de navelstreng tussen een moeder en een baby’tje. Als een baby’tje geboren wordt zit hij of zij nog vast aan een navelstreng. De navelstreng zorgt er voor dat de baby voeding krijgt en in leven blijft tijdens de zwangerschap. Bij de geboorte van de baby knipt de dokter deze navelstreng door, zodat de moeder en de baby los van elkaar komen. Zo moet je dat met het

*Fluidekoord ook zien, als het Fluidekoord breekt dan komt het Geesteslichaam ook los van het Stoflichaam. En door dit los komen kan het Geesteslichaam naar de andere wereld en blijft het Stoflichaam op aarde. De mensen doen dan het Stoflichaam begraven of cremen. Snap je wat ik bedoel?” “Ja, zegt Magda, ik snap het.” “Het los komen van het Geesteslichaam en het breken van het Fluidekoord, dat proces dus, dat is voor iedereen verschillend. Bij de ene mens duurt dit veel langer dan bij de andere mens.” “Hoe komt dat, Oma?,” vraagt Magda. “Er zijn heel veel mensen, verteld Oma verder, maar niet iedereen heeft het zelfde geloof en gevoel. Als je bijvoorbeeld bang bent om over te gaan, en niet kan of kunt geloven in een andere wereld hierna, dan vecht je om in leven te blijven. Hierdoor kan het veel langer duren voordat het Fluidekoord breekt. Iemand die niet bang is en dus wel gelooft, geeft zijn eigen eerder over aan het proces, waardoor het veel sneller kan verlopen en waardoor dus het Fluidekoord sneller kan breken. Wat ik nu vertel kan de reden zijn, maar er zijn nog veel meer redenen en oorzaken, waarom het langer of korter kan duren. Maar dat is dus voor iedereen verschillend. Het kan ook zijn dat je niet bang bent, maar dat het toch langer duurt. Dan heeft het weer een andere oorzaak. Elk mens is een eigen persoon met zijn eigen proces. En welk proces, dat je doorloopt, dat weet je niet van te voren. Er zijn ook Geestelijke dokters die, de mensen op aarde, bijstaan in het overgaan. Wij op aarde kunnen die dokters niet zien, maar ze zijn er wel. Zij zorgen er voor dat het loskomen van het stoflichaam soepeler verloopt, waardoor het Fluidekoord eerder kan breken. Als deze dokter niet mee zouden helpen, dan zou het veel langer duren voordat het Fluidekoord breekt. Waardoor de mens dan een veel langer sterfbed zou hebben.” “Wat is een Sterfbed?” vraagt Magda. “Op het moment dat iemand gaat sterven of overgaat, ligt hij of zij heel vaak in z’n bed. Dit geldt natuurlijk niet voor iedereen, maar in de meeste gevallen is dit wel het geval. Dit kan je eigen bed zijn of een bed ergens anders, bijvoorbeeld in een ziekenhuis. Maar, in ieder geval, een bed waarop je sterft. Hierdoor noemen ze het: een Sterfbed. En een sterfbed wil niks anders zeggen, dan dat het Geesteslichaam los komt van het Stoflichaam en uiteindelijk het Fluidekoord breekt. Op het Moment dat het Fluidekoord breekt, ben je dus los van het Stoflichaam, en ben*

*je voor de aardse mensen gestorven of overgegaan.” “Maar niet alle mensen hebben een sterfbed hé?” vraagt Magda. “Nee, niet iedereen heeft een Sterfbed, zegt Oma. Sommige mensen krijgen bijvoorbeeld een ongeluk, andere bijvoorbeeld een hartaanval, en zo heb je nog meer redenen waarom je geen Sterfbed hebt. Bij deze mensen gaat het Geesteslichaam heel snel uit het Stoflichaam en tegelijkertijd breekt ook het Fluïdekoord. Bij allebei de voorbeelden kunnen de artsen niks meer voor deze mensen doen. Zolang het Fluïdekoord niet doorbroken is, dan kunnen de artsen nog proberen om die mensen te helpen, maar is hij wel doorbroken dan kunnen de artsen niks meer doen. Dan is de patiënt overleden.” “Toch snap ik iets niet, zegt Magda. Waarom blijft dan het Stoflichaam niet leven als dit koord doorbreekt?” “Nou dit zal ik je uitleggen. Ik geef je maar een voorbeeld anders weet ik niet hoe dat ik het je uitmoet leggen. Het Geesteslichaam is als een energiecentrale. De energiecentrale maakt stroom / voeding. Het Stoflichaam is een soort fabriek. En het Fluïdekoord de stroomdraad / voedingsdraad. Net al de navelstreng tussen de moeder en het baby’tje, want door de navelstreng krijgt het baby’tje voeding van de moeder. Het Fluïdekoord zorgt ervoor dat de stroom / voeding naar de fabriek kan gaan, zodat de fabriek kan blijven draaien. Maar op het moment dat de het Fluïdekoord, dus stroomdraad / voedingsdraad, doorbroken word, krijgt de fabriek, dus het Stoflichaam, geen stroom / voeding meer. Hierdoor stopt de fabriek met draaien en valt hij dus stil. Zo is dit bij de mens dus ook. Op het moment dat het Fluïdekoord breekt, is de mens overleden. Het Stoflichaam kan dus niet blijven draaien zonder het Geesteslichaam. En het Fluïdekoord is de verbinding tussen deze twee. Dit is dus de reden dat het Stoflichaam niet kan blijven leven als het Fluïdekoord doorbroken word. Snap je wat ik bedoel te zeggen?” “Ja, zegt Magda, nu snap ik het wel.” “Dus om op jouw eerste vraag terug te komen, zegt Oma. Wat gebeurt er als je dood gaat? Wat er dus gebeurt is dat het Geesteslichaam los komt van het Stoflichaam en daarop volgt het breken van het Fluïdekoord. En dan ben je voor de aarde gestorven, maar in de Astral – Geestelijke wereld leven we dan verder. Snap je het nog steeds?” vraagt Oma. “Ja hoor, zegt Magda, ik snap het nog steeds.” “Goed zo, zegt Oma, dan ga ik eerst even een nieuw kopje thee maken voor ons, voordat ik verder ga met vertellen.*

### Hoofdstuk 3

*Als de thee klaar is pakt Oma uit de kast een pak koekjes. Ze houdt Magda de koekjes voor en neemt er zelf óók een. Dan gaat ze weer op haar eigen plekje zitten en gaat verder met haar vertellen.*

*“Zo, we hebben de eerste vraag van jou nou beantwoord en nu kunnen we naar vraag twee toe, zegt Oma.” “Ja, zegt Magda, de eerste vraag is klaar. Ik snap het helemaal. Maar Oma dan is het toch niet erg om over te gaan?” “Nee lieverd, zegt Oma, het is ook helemaal niet erg. We leven in een andere wereld gewoon verder. Maar heel veel mensen geloven nog steeds niet dat er een andere wereld hierna is. En hierdoor zijn ze bang om te sterven of heel erg verdrietig als er iemand sterft waarvan ze houden of veel om geven. De aarde is een grote school. Als je uitgeleerd bent op deze school dan ga je over na een nieuwe school. En dit is dan de Astral – Geestelijke school. Wat ik tegen de mensen vertel als voorbeeld, zodat ze beter kunnen snappen wat ik bedoel is dit. Je hebt de lagere school op aarde. Elk kind gaat daar naar toe. En elk jaar ga je over na een nieuwe klas. Kijk hier krijg je dus al te maken met overgaan van klas naar klas. Als je dan op de lagere school klaar bent, dan ga je naar de middelbare school. De kinderen die de lagere school klaar hebben zijn blij dat ze naar de middelbare school kunnen. Ze nemen dan afscheid van hun juf en meester. Er zijn maar weinig leerlingen die wel een beetje verdriet voelen.” “Oma, waarom zijn ze dan verdrietig? Dat hoeft toch helemaal niet,” zegt Magda. “Nou dit verdriet komt meestal voort uit het feit dat ze gewend zijn aan de oude school, verteld Oma. En de nieuwe school brengt weer nieuwe dingen met zich mee. En daar moeten ze dan weer aan wennen. Maar dit wennen gaat meestal wel heel vlug. Maar waar het om gaat is dat je toch te maken krijgt met het overgaan van school naar school. Als je dan in je laatste klas zit van de middelbare school doe je eindexamen en hierdoor krijg je een diploma. De school periode is dan voorbij en dan gaat iedere leerling zijn eigen weg. De ene gaat weer naar een andere school en de ander gaat werken. Het is maar net waar dat ze voor kiezen.*

*De mensen op aarde zijn altijd blij als een kind overgaat naar een nieuwe klas of school. Jaren later kun je dan een reünie hebben van die klas of school, waardoor dat je iedereen van die tijd weer een keer terug ziet. Je hebt iedereen dan jaren niet gezien en je hebt dan heel wat bij te praten met elkaar. Dit is dan meestal een moment van blijdschap en gezelligheid.*

*Zo moet je het overgaan van de aarde, als wereld, naar de Geestelijke wereld ook zien. Met de lagere school en de middelbare school blijven de kinderen leven. En met de aarde school, als je die klaar hebt, dan sterven de mensen en gaan over naar de Geestelijke school. Alleen het verschil is, dat de mensen dan meestal niet blij zijn. Ze zijn boos of verdrietig, want ze willen de mensen niet kwijt. Ze willen de mensen bij zich houden omdat ze die mensen niet kunnen missen. En dat maakt het dan zo triest. Ze zouden juist heel blij voor die mensen moeten zijn. De mensen die over gaan krijgen weer nieuwe dingen te leren, die de achterblijvers, dus de mensen die op aarde blijven, later ook gaan leren. Dus ik zeg altijd maar, mensen ben blij voor de mensen die overgaan, want ook jij gaat er ooit een keer naar toe en dan kom je elkaar toch weer een keer tegen. Net als de reünie die je kunt hebben van de middelbare school tijd. Gelukkig is niet iedereen boos of verdrietig. Deze mensen die er geen last van hebben die zijn in gevoel al een stukje verder en weten dat er een andere wereld hierna is. Dus die mensen weten ook dat je elkaar ooit een keer terug ziet. Hierdoor hoeven ze dan ook niet boos of verdrietig te zijn. Deze mensen weten. Deze mensen zijn dus bewuster dan de mensen die wel boos of verdrietig kunnen zijn. Maar iedereen heeft te leren, ook dus in de situatie als iemand komt te overlijden. Ook daar hebben we in te leren. En de ene mens is verder dan de andere mens. Dus de ene mens is bewuster dan de andere mens. Boosheid, bangheid of verdriet komt voort uit het feit dat je iets niet weet of begrijpt. Want als je wel weet dan hoef je niet boos, bang of verdrietig te zijn. Want dan weet je waarom dat dingen gebeuren zoals ze gebeuren. En dit geldt dan ook zeer zeker bij een sterfgeval of anders gezegd, bij iemand die overgaat naar de Astral – Geestelijke wereld.” “Maar Oma, zegt Magda, ik zou toch ook wel een verdrietig zijn hóór, als u overgaat naar de Astrale – Geestelijke wereld. Ik kan dan niet meer op visite komen bij u. Ik zou u wel missen hóór.” “Nou, zegt Oma, je mag ook best een beetje*

*verdrietig zijn in het begin. Maar ik zou niet willen dat je verdrietig bleef. Dat zou ik niet prettig vinden hóór. Ik heb liever dat je een glaasje proost voor me dan dat je verdrietig bent. En ja, je zult me dan missen, en heel wat jaren niet kunnen zien, maar eens zullen we elkaar wel terug zien. En als je nu weet dat we elkaar toch ooit weer een keer terug zien, dan hoef je toch niet verdrietig te zijn. Ik heb dan mijn aarde school klaar en ga verder met de nieuwe school. En als jij later ouder bent dan ga jij ook naar de nieuwe school. En dan zien we elkaar lekker weer terug. Misschien niet gelijk, maar het moment van elkaar terug zien komt altijd. Alleen weet ik natuurlijk ook niet wanneer het dan wel zal zijn. God is de enige die weet wanneer dat zal zijn. Het is aan ons om het allemaal goed mogelijk te doen, zodat de mogelijkheid er waarschijnlijk eerder is om elkaar terug te zien. Maar hoe, wat en wanneer kan ik je nu natuurlijk niet zeggen. Dat weet ik niet. Maar dat we elkaar terug zien, dat weet ik zeker.”*

*“Maar Femke zal dit allemaal niet weten hé Oma?,” zegt Magda.*

*“Nee, waarschijnlijk niet, zegt Oma. Ik weet natuurlijk niet wat haar ouders haar verteld hebben. Misschien hebben haar ouders haar wel het een en ander verteld en is ze gewoon verdrietig omdat haar oma pas vannacht overleden is. Iedereen moet dat natuurlijk verwerken en ook Femke dus. En dat is ook helemaal niet erg. Iedereen doet dat op zijn eigen manier verwerken. En de ene mens hoeft niet te huilen en een ander mens moet er wel van huilen. Kijk, en huilen is niet erg, als je maar niet blijft huilen. Want dat betekent weer dat je verdrietig blijft en dat is weer niet goed. Maar zo als ik net al zei, ieder doet het op zijn eigen manier.”*

*“Oma, zou u huilen als ik eerder zou overgaan als u?” vraagt Magda.*

*“Tuurlijk zou ik even huilen, zegt Oma. Huilen is ook niet erg, maar ik zou niet blijven huilen. Want ik weet dat je dan je aarde school klaar hebt en over bent gegaan naar de nieuwe school. En als het zo is, moet ik toch ook blij zijn voor jou. Net zo goed als jij dat voor mij zou moeten zijn. Want als je van de lagere school naar de middelbare school gaat, ga ik toch ook niet huilen. Ja, misschien een traantje van blijdschap, maar geen tranen van verdriet. Als de mensen het voorbeeld van de lagere school en de middelbare school zouden nemen, bij het moment dat iemand te overlijden komt, dan zouden ze veel minder verdriet hebben dan dat ze dat nu hebben.”*

## Hoofdstuk 4

*“Ik wil toch nog even ergens op terug komen, zegt Oma. Ik heb je daarnet toch verteld dat als het Fluïdekoord door is, dat het Stoflichaam op aarde blijft en het Geesteslichaam verder gaat, en dat het Stoflichaam op aarde begraven of gecremeerd word.” “Ja, dat heeft u gezegd ja,” zegt Magda. “Wel, zegt Oma, over het begraven en cremieren wil ik nog iets vertellen.” “Oma, ik weet wel wat begraven is maar wat is cremieren eigenlijk?” vraagt Magda. “Wel, zegt Oma, je weet als mensen overlijden dat ze het lichaam in een kist stoppen. Bij begraven doen ze de kist in de grond en bij crematie doen ze de kist in een brandende oven. De kist met het lichaam verbrandt dan helemaal tot as en deze as doen mensen vaak uitstrooien in de natuur. Het kan ook zo zijn dat ze de as bewaren in een urn. Een urn is een soort vaas met een deksel.” “Jakkas, zegt Magda, ik zou niet verbrand willen worden hóór. Ik moet er niet aan denken dat ik ze me verbranden.” “Nee, ik wil ook niet gecremeerd worden, zegt Oma, maar dit komt door dat ik van de boeken heb geleerd. Ik wil, doordat ik van de boeken heb geleerd, begraven worden. Maar wat ik eigenlijk probeer uit te leggen is, dat elk mens een soort energie, aura bij zich heeft. Op het moment van overlijden dan heb je deze energie, aura nodig in de Astrale – Geestelijke wereld. Het Geesteslichaam heeft de tijd nodig om deze energie in zich op te nemen. Bij begraven krijgt het Geesteslichaam deze tijd, maar bij crematie krijgt het Geesteslichaam die tijd niet. Waardoor de mens die gecremeerd wordt het zwaarder heeft dan de mens die begraven word. Alles moet een natuurlijk proces zijn. Begraven is een natuurlijk proces, maar crematie is geen natuurlijk proces. De mens heeft crematie uitgevonden. God heeft dit nooit gewild. God zou liever zien dat alle mensen begraven worden. Natuurlijk zijn er nog meer redenen waarom je beter begraven kunt worden dan crematie, maar daar ga ik nu niet op in. Ik vind je daar nog te jong voor. Dat zijn punten wat ik later wel wil uitleggen, maar dan moet je voor mijn gevoel wel wat ouder zijn.” “Oma, zijn die ander punten eng dan?” vraagt Magda. “Nou, ze zijn voor mij niet eng, maar ik denk voor jouw leeftijd nog wel. En ik denk dat je moeder er ook niet blij mee zal zijn als ik je die andere punten ook ga*

*vertellen. Ik heb het gevoel dat je moeder het met me eens zal zijn, om het je nu nog niet te vertellen. Later als je wat groter bent dan zal ik het je uitgebreider gaan vertellen, maar voor nu is dit voldoende.”*

*“Oké, ik ben wel nieuwsgierig hoor, maar als u zegt dat ik het later mag leren dan vind ik het ook goed,” zegt Magda. Oma kijkt Magda glimlachend aan en gaat verder met het vertellen.*

*“Maar nu gaan we het over je tweede vraag hebben,” zegt Oma. Jouw tweede vraag was, waar ga je dan naar toe? Als eerste heb je twee mogelijkheden. Je gaat naar de Astrale – Geestelijke wereld of je gaat naar de wereld van het onbewuste.” “Wat is de wereld van het onbewuste?,” vraagt Magda. “Nou de wereld van het onbewuste is de wereld waar je naar toe gaat, als je nog een keer terug moet naar de aarde. Het wil dan zeggen dat je de aarde, als school gezien, nog niet af hebt. En je zult die school eerst af moeten hebben voor dat je verder kunt gaan. Daar is dus de wereld voor het onbewuste voor. In die wereld slaap je en moet je wachten totdat je weer opnieuw geboren kunt worden op aarde.” “Hoe lang slaap je daar dan?,” vraagt Magda. “Dat kan wel jaren of eeuwen duren,” zegt Oma.*

*“Zolang?,” zegt Magda. “Ja, dat kan heel lang duren, zegt Oma. Er zijn in de wereld van het onbewuste heel veel mensen die wachten om opnieuw geboren te kunnen worden.” “Waarom worden ze dan niet gelijk opnieuw geboren en zijn toch zat mannen en vrouwen op aarde?,” vraagt Magda. “Ja, er zijn heel veel mannen en vrouwen op aarde, zegt Oma, maar niet elke man of vrouw wil vader of moeder worden. En als ze dat niet willen worden, dan moeten de mensen in de wereld van het onbewuste alleen maar langer wachten, totdat hun een keer aan de beurt zijn, om opnieuw geboren te kunnen worden.” “Wie wil er nu geen vader of moeder worden, zegt Magda. Nou ik wel hóór. Dat is toch leuk, je eigen kind krijgen en verzorgen.” “Gelukkig, dat jij er zo over denkt, maar heel veel mensen denken daar anders over, verteld Oma. Sommige willen geen kinderen, omdat ze een carrière willen. Voor die mensen staat hun werk op nummer één. Zo heb je bijvoorbeeld ook de nonnetjes van de kerk. Deze vrouwen hebben hun leven gewijd aan de kerk en/of hun geloof, maar krijgen hierdoor ook geen kinderen. Zo ook voor de mannen die hun leven wijden aan de kerk en/of hun geloof. Weer andere mensen hebben weer een andere reden om niet aan kinderen te beginnen. Maar doordat zij het dus niet*



*willen of doen, moeten al die mensen in de wereld van het onbewuste wachten. En daar leven wel miljoenen mensen, dus moet je na gaan hoe lang dat ze dan moeten wachten. Daarom kan ik dus ook zeggen dat dit jaren of eeuwen kan duren, voordat zij eens een keer aan de beurt zijn. Ik weet dit natuurlijk niet allemaal van mezelf, maar heb dit gelezen in mijn boeken van Jozef Rulof. En doordat ik het gelezen heb, kan ik het jou uitleggen. Er staat zoveel informatie voor de mensen in, hierdoor kunnen ze zoveel leren en leren begrijpen. Ik ben zo dankbaar dat ik de boeken al mocht gaan lezen.” “Mocht gaan lezen? U hebt dat toch zelf gewild?” vraagt Magda. “Ja, inderdaad, zegt Oma, maar dan nog zeg ik mocht gaan lezen. Tuurlijk wilde ik die boeken zelf graag gaan lezen, maar ik heb toch altijd het gevoel gehad dat, als je niet zo ver bent, je de boeken niet wilt, kunt of mag lezen. Daarom ben ik ook zo blij dat ik ze wel mag lezen. Hierdoor weet ik er al iets meer van als iemand die ze niet gelezen heeft. En dan nog weet ik nog niet zo veel en heb ik nog heel veel meer te leren. Snap je wat ik bedoel?” “Ja, ik snap het,” zegt Magda. Maar dan moet ik eigenlijk ook heel dankbaar zijn dat ik het al van u mag horen of dat ik een Oma heb die dit allemaal al gelezen heeft en daardoor weet?” Ja, zo zou je het kunnen zeggen ja,” zegt Oma. “Want niet alle kinderen hebben een oma, die de boeken leest van Jozef Rulof. En als die oma’s de boeken niet lezen, dan weten die oma’s er ook nog niet zoveel vanaf als dat u dat weet, zegt Magda. “Ja, inderdaad, zegt Oma. Er zijn oma’s die de boeken niet lezen, maar ook de boeken nog niet eens kennen. Ze weten dan niet eens wie dat Jozef Rulof is. Er zijn ook oma’s die de boeken wel kennen, maar de boeken niet geloven. Die oma’s zijn er ook. En nu hebben we het over oma’s, maar dit geldt natuurlijk voor alle mensen. En toch zal er ooit een tijd komen dat alle mensen weten wie dat Jozef Rulof is. Ze zullen dan allemaal zijn boeken in de boekenkast hebben staan. Net zoals dat ik de boeken ook in mijn boekenkast heb staan. Maar voor dat het zover is dan zijn wij allang niet meer op aarde. Er gaan nog jaren en jaren voorbij, voordat het zover is. Daarom ben ik ook trots dat ik mijn boeken in mijn boekenkast heb staan. Als ik later overga, dan mag je al mijn spullen weg doen, behalve mijn boeken. Daar moet je heel zuinig op zijn. Die mag je nooit weg gooien. Je hoeft ze, van mij, niet gelijk te lezen, maar er komt een tijd, dat je ze wel wilt lezen en dan heb je ze*

*in je boekenkast staan. Dus als ik overga heb ik twee wensen. De eerste is dat ik begraven wil worden en de tweede is dat je heel zuinig op mijn boeken moet zijn en ze nooit en te nimmer weg mag gooien. Meer wensen zijn er niet.” Oma begint te lachen en zegt: “Maar ben maar niet bang, zolang God wil dat ik hier blijf, blijf ik nog wel even op aarde. Dus maak je eigen geen zorgen, voorlopig heb ik mijn boeken nog zelf nodig en vertel ik je af en toe wel eens iets van de boeken.” Dan zegt Magda: “Nou, dan hoop ik maar dat God u nog lang hier op aarde houdt, want ik wil u nog niet missen hóór.” Oma knipoogt naar Magda en samen beginnen ze te lachen. Het lachen doorbreekt het serieuze gesprek, en daar is Oma altijd weer blij om.*

## Hoofdstuk 5

*“Maar nu even terug naar het onderwerp anders dwalen we helemaal af. Wil je trouwens nog wat drinken,” zegt Oma. “Oké,” zegt Magda. Oma schenkt voor hen beiden nog wat te drinken in en gaat weer zitten op haar eigen plekje.*

*“We hebben het nu over de wereld van het onbewuste gehad en gaan nu verder met de Astrale – Geestelijke wereld, verteld Oma verder. Nou als je dus niet meer naar de aarde terug hoeft, dan ga je dus naar de Astrale – Geestelijke wereld. De Astrale en Geestelijke wereld zijn ook twee werelden. Nu zullen we het eerst over de Geestelijke wereld hebben. Op het moment van overlijden, dan komen geliefde en/of meesters, die dus al in de Geestelijke wereld leven, je ophalen om je naar de Geestelijke wereld te brengen. In de meeste gevallen ben je dan in slaap en wordt je, als je daar eenmaal bent, pas wakker. De Geestelijke wereld bestaat uit 7 onbewuste / donkere sferen en 7 bewuste / lichtsferen. Op aarde noemen ze de donkere sferen de hel, en de lichtsferen de hemel. In de Geestelijke wereld hebben deze twee woorden, dus hel en hemel, geen betekenis. Daar spreken ze over onbewuste / donkere sferen en bewuste / lichtsferen. Het ligt aan de persoonlijkheid, aan de mens dus, waar dat hij terecht komt.*

*Is hij of zij bijvoorbeeld een moordenaar op aarde geweest, dan komt hij of zij in een van de onbewuste / donkere sferen. Dit kan in het Land van Haat zijn, dit is de 5<sup>e</sup> donkere sfeer. Of hij gaat naar Demonenland, en dat is de 4<sup>e</sup> donkere sfeer. En hoe slechter dat je het op aarde gedaan hebt hoe lager dat je in de donkere sferen komt.”*

*“Oma, is het daar dan ook donker, omdat het donkere sferen heet?” vraagt Magda. “Ja, inderdaad, zegt Oma. Het is daar donker ja. Hoe lager dat je komt, hoe donkerder dat het wordt. Kijk, dit komt omdat liefde licht uitstraalt. Dus als je geen liefde in je draagt of voelt, dan is het donker om je heen. De moordenaar heeft geen of bijna geen liefde in zich, waardoor dat hij nog mensen kan vermoorden. Maar als hij de aarde verlaat kan hij dus nooit naar de lichtsferen toe, omdat hij geen liefde in zich draagt of voelt. Hij heeft dat nog allemaal te leren. Het ligt aan de mens zelf of hij wil leren of niet. Op het moment, dat hij wel wil gaan leren, dan komt hij steeds een stapje verder. Hierin*

wordt hij dan ook begeleid door de meesters van het licht. Hierdoor krijgt hij steeds meer gevoel, liefde, waardoor hij uiteindelijk ook de lichtsferen bereikt. Maar dit kan jaren en jaren duren.” “En als je niemand hebt vermoord en goed heb gedaan, waar kom je dan?” vraagt Magda. “Als je heel goed hebt geleefd, volgens de regels van God, dan kom je in de lichtsferen, zegt Oma. Het hoogste waar dat de mens van de aarde af naar toe kan gaan is de 3<sup>e</sup> lichtsfeer, maar dat is maar voor weinig mensen weg gelegd. De enige, waarvan ik het weet, die gelijk in de 3<sup>e</sup> lichtsfeer is gekomen, is de moeder van Jozef Rulof. Haar naam is Crisje of moeder Crisje. Dit weet ik uit de boeken natuurlijk, anders had ik niemand op kunnen noemen. Iets meer andere mensen komen in de 2<sup>e</sup> lichtsfeer terecht, weer iets meer mensen in de 1<sup>e</sup> lichtsfeer, maar de meeste mensen, de massa dus, komen in het Schemerland aan.” “Wat is het Schemerland, Oma?” vraagt Magda. “Nou, zegt Oma, Schemerland is een soort tussen station. Je hebt eigenlijk twee Schemerlanden. Eentje ligt tegen de donkere sferen aan en de ander ligt tegen de lichtsferen aan. Schemerland is ook nog een onbewuste sfeer. De mensen die er komen die weten nog niets van de wetten van God. Deze mensen hebben natuurlijk wel meer liefde in zich dan de mensen die naar het land van haat of demonenland gaan. Hierdoor is het Schemerland ook veel lichter dan de andere donkere sferen. Dit kun je ongeveer vergelijken met: Als de zon op aarde ondergaat dan wordt het buiten schemerig, het tussen moment van licht naar donker. Vandaar dat het ook Schemerland heet. Het licht is daar van schemerig tot mistig. Op het moment dat de mensen daar wakker worden, worden ze door de meesters bewust gemaakt dat ze zijn overleden.” Hoezo, zegt Magda, weten die mensen niet dat ze zijn overgegaan dan?” “Nee, zegt Oma, de meeste mensen weten het niet en dit moet ze dan verteld worden. Op aarde vallen ze in slaap en worden in de Geestelijke wereld wakker. Ze denken dan dat ze nog steeds op aarde leven. Maar dat is dan niet het geval. Dit moet ze dan verteld worden. Sommige mensen geloven het niet eens, terwijl het wel degelijk zo is. Als de mensen het niet geloven, dan nemen de meesters de mensen mee naar de aarde en laten hun van alles zien. Hierdoor moeten ze wel geloven dat ze zijn overleden. Van daaruit worden hun nog meer dingen duidelijk en bewust, gemaakt en dan begint hun nieuwe leven, hun nieuwe school.”

*“Wat gaan ze dan doen?” vraagt Magda. “De mensen zijn dan bewust wat er is gebeurt en wat ze wel of niet goed hebben gedaan op aarde. De meeste mensen gaan dan de mensen op aarde helpen voor het goede. Hierdoor krijgen ze steeds meer licht, dus liefde. Waardoor dat ze op een gegeven moment de sferen van licht bereiken. Ze kunnen ook, als ze dat aankunnen, in de donkere sferen gaan helpen. De mensen in de donkere gebieden hebben ook hulp nodig, en als ze zien dat er iemand hulp nodig heeft, wel voor het goede, dan worden ook deze mensen geholpen. In allebei de gevallen, dus op aarde en de donkere sferen, worden de mensen, die andere weer helpen, geholpen door de meesters. Toch zijn er ook mensen die het, ondanks alles nog steeds niet willen geloven. De meesters laten die mensen verder met rust, totdat ze het wel willen aannemen wat hun verteld wordt. Dan pas zijn die mensen ook te bereiken en daardoor pas te helpen. Dit kunnen dus mensen in het Schemerland zijn of in de andere donkere sferen. Het is dus van persoon tot persoon verschillend, in welke situatie ze terecht komen en of wat ze wel willen of niet willen. Ieder maakt daar zijn eigen keus in. Je bent niks verplichts, maar uiteindelijk zal je er toch aan moeten beginnen.” “Waar moet je dan aan beginnen, Oma?” vraagt Magda. “Nou, waar ieder mens ooit een keer aan moet beginnen is het goede te doen. Dat kan zijn andere mensen helpen, dit kan ook een andere taak zijn, dat ligt weer per persoon verschillend. Hierdoor wordt je steeds bewuster, je leert steeds meer bij, en daardoor krijg je weer meer liefde en dus meer licht in je. Waardoor je dus weer de lichtsferen kunt bereiken. En als je daar bent groei en leer je steeds meer bij. Met het gevolg dat je door je ontwikkeling steeds een lichtsfeer hoger gaat. Uiteindelijk bereik je dan de 7<sup>e</sup> lichtsfeer. Dat is de laatste sfeer in de Geestelijke wereld.” “Oma, zijn we dan klaar?” vraagt Magda. “Och, lieverd, zegt Oma, dan zijn we nog lang niet klaar. We hebben dan alleen nog maar de Geestelijke wereld afgerond, maar we gaan dan over en worden geboren op de 4<sup>e</sup> Kosmische Levensgraad. En na de 4<sup>e</sup> heb je ook nog de 5<sup>e</sup>, 6<sup>e</sup>, 7<sup>e</sup> Kosmische levensgraad. Deze laatste wordt ook wel het Al genoemd. Maar hierover vertel ik je een andere keer meer. Als ik dit verder gaan ook nog moet uitleggen nu, dan kom ik tijd te kort, want ik wil je de Astrale wereld ook nog uitleggen. Dus daar gaan we nu over hebben. Ook dit is een mooi stukje om te weten.”*

## Hoofdstuk 6

*“De mensen die zijn overgegaan noemen ze Geestelijke persoonlijkheden, verteld Oma verder. Dus makkelijker voor jou gezegd, Geestelijke mensen. Wij, als mensen op aarde, kunnen deze Geestelijke mensen normale wijze gezien, niet zien. Of de mens moet de gave bezitten van helderziendheid, dan kun de mens hen wel zien. Ook niet altijd, maar vaak wel. Nou deze Geestelijke mensen komen dan van de Geestelijke wereld naar de aarde om daar andere te helpen. Ze verlaten dan de Geestelijke wereld, de sferen, en komen dan in de Astrale wereld. De Astrale wereld ligt dus ook op aarde. Alleen is de Astrale wereld voor de mens op aarde niet te zien. De Geestelijke mensen kunnen ons wel zien, maar wij hun niet.” “Dus we leven dan eigenlijk allemaal bij elkaar?” vraagt Magda. “Ja, inderdaad, zegt Oma, de Aardse mensen en de Astrale – Geestelijke mensen leven allemaal bij elkaar.” “En die Geestelijke dokter van daar net die leeft dan ook in de Astrale wereld?” Ja, ook dat heb je goed, zegt Oma. De dokter is iemand die uit de lichtsferen komt. Je hebt dus de mensen die van lichtsferen komen, maar je hebt ook mensen die van de donkere sferen komen. En alle zijn ze te samen in de Astral wereld. De ene komt voor het goede en de ander komt voor het kwade. Net zoals dat je op aarde ook mensen heb die voor het goede gaan, maar ook mensen die voor het kwade gaan. Zo is dat dus ook voor de Astrale – Geestelijke wereld.” “Waarom brengen ze dan het kwade naar de aarde toe?, vaagt Magda. Je kunt toch beter het goede naar de aarde brengen?” “Ja, dit is ook zo, zegt Oma, maar de Geestelijke mensen van de donkere sferen die hebben dat nog te leren. En zolang dat ze het goede niet willen leren, blijven ze dus het kwade op de aarde brengen. Maar ook voor hun komt er een tijd dat ze het kwade laten en voor het goede gaan. Er zijn op aarde nog altijd mensen te bereiken zijn voor het kwade, en zolang die er zijn, zullen er ook Geestelijke mensen van de donkere sferen in de Astrale wereld zijn. Eens zullen de donkere sferen ophouden te bestaan. Dan zijn alle Geestelijke mensen en Aardse mensen zover geëvolueerd dat ze allemaal in de lichtsferen zijn of komen.” “Oma, wat is geëvolueerd?” vraagt Magda. “Geëvolueerd wil niets anders zeggen*

*dan ontwikkeling, verandering. Door je eigen steeds meer bewuster te maken, dus door steeds te blijven leren, maak je je eigen steeds meer gevoel, dus liefde eigen. En doordat je steeds meer liefde in je krijgt, ga je steeds een stapje verder. Je moet het vergelijken met een flatgebouw van 10 verdiepingen. Als je op de 10<sup>e</sup> verdieping wil komen zul je toch onder aan in de flat moeten beginnen. Tussen de verdiepingen in loopt een trap. En elke verdieping die je dan behaalt, brengt jou dan uiteindelijk steeds hoger. Dit hele gebeuren van beneden naar boven komen dat kun je vergelijken met evolueren. Ieder mens moet dus evolueren. Dus door de evolutie zal iedereen uiteindelijk boven in het flatgebouw zijn. Je zou dus kunnen zeggen dat de donkere sferen onder in de flat zijn en de licht sferen boven in de flat zijn. Maar uiteindelijk heeft iedereen de zelfde weg af te leggen. En voor de ene mens duurt die weg langer dan voor de andere mens. Maar daar kiezen ze dan zelf voor. Daarom is het ook zo belangrijk, als je nog op aarde leeft, om hier al voor het goede te gaan. Want dit betekent dan weer dat je in Geestelijke wereld hoger begint. Zou je nou mensen gaan bedriegen en vermoorden dan kun je er vanuit gaan dat je in de Geestelijke wereld veel lager begint. En hoe hoger dat je komt hoe beter dat je het hebt. Maar doe je dit niet dan ga je veel lager en dan heb je het ook slechter. Er is een spreekwoord: Hoe je doet, zo je ontmoet. Dus ben je iemand die nog kan moorden, en je overlijdt, dan kom je ook in de Geestelijke wereld bij mensen die nog doen moorden. Ben je iemand die nog kan haten, dan kom je ook daar bij mensen die nog kunnen haten. Maar ben je al iemand die niet meer moord en niet meer haat en veel meer liefde in zich draagt, dan kom je ook in de Geestelijke wereld in een sfeer waar ook veel meer liefde is. Dus zoals je zelf bent, als mens, persoonlijkheid en karakter, bij die sfeer kom je zelf dan ook. Dus waar dat je na toe gaat is voor iedereen verschillend. Voor elke persoonlijkheid met zijn eigen karakter is er een andere sfeer. Dit is dan ook de reden dan je elkaar misschien niet gelijk terug ziet op het moment dat je te overlijden komt. De mensen op aarde verwachten, als ze over gaan, dat ze dan hun mensen, die al zijn overleden, terug zien. Maar als ze allemaal naar een andere sfeer gaan, dan zien ze elkaar voorlopig nog niet terug. Dat moment komt wel, alleen is dat*

*dan misschien pas jaren later.” “Dus als ik overga, dan kan het goed zijn dat ik u dan helemaal niet zie?” vraagt Magda.*

*“Ja, inderdaad, zegt Oma, het kan goed zijn dat we elkaar dan niet gelijk zien. Want als ik in een andere sfeer zit als jij, dan kunnen we elkaar al niet meer ontmoeten. Het kan ook zijn dat we in dezelfde sfeer komen, maar ik denk dat die kans maar heel klein is. En dit komt natuurlijk weer omdat we allebei verschillende mensen en persoonlijkheden zijn. Maar het kan natuurlijk wel. Het kan ook zo zijn dat we allebei in een verschillende sfeer zitten, maar dat we toestemming van de meesters krijgen om elkaar toch even te ontmoeten. Hoe dit uiteindelijk zal verlopen dat weten we nu natuurlijk niet. Het belangrijkste wat we hier op aarde moeten doen is goed doen en alles in en met liefde doen. Hierdoor kunnen de donkere Geestelijke mensen in de Astrale wereld jou niet bereiken om het verkeerde te doen.” “Hoe kunnen de Geestelijke mensen je dan bereiken?” vraagt Magda. Op het moment dat ze deze vraag stelt gaat de telefoon in de huiskamer over. “Och, zegt Oma, dat zal je moeder zijn, om te vertellen dat ze thuis is.” Oma staat op en loopt naar de huiskamer om de telefoon op te nemen. Wat later komt Oma terug in de keuken en zegt: “Zie je, dat was je moeder. Ze is weer thuis. De tijd is alweer zo snel voorbij gegaan. Maar we maken het vertellen nog even af en dan moet je echt naar huis toe, want mama zit op je te wachten. Ik heb haar wel al gezegd, dat we bijna klaar waren. Dus even op jouw laatste vraag terug te komen. Hoe ben je dan te bereiken? De Astrale Geestelijke mensen die kunnen bijvoorbeeld via gedachten veel overbrengen aan de mensen op aarde. Het lijkt dan net of het je eigen gedachten zijn, maar dit zijn ze dus niet. Als je te bereiken bent voor hen, dan kunnen zij je aansporen om het goede te gaan doen. Hierdoor kunnen ze jou dus helpen. Maar ja, er zijn natuurlijk ook donkere Geestelijke mensen in de Astrale wereld en die willen je niet helpen, die gebruiken jou dan voor hun eigen doelen. Dus als je zelf niet het verkeerde zoekt, ben je ook niet te bereiken voor de donkere Geestelijke mensen. Dan hebben ze niks aan jou en zoeken dan een ander slachtoffer. Maar uiteindelijk moet iedereen het leren, of je nu op aarde leeft of al in de Geestelijke wereld. Leren doen we het uiteindelijk toch allemaal een keer. Dus het heeft ook geen zin*



*om boos te worden als iemand iets verkeerd doet, want dan weet je dat die persoon het nog moet leren.*

*Maar ik denk dat we nu maar moeten ophouden met vertellen, anders ben je voorlopig nog niet thuis. Ik kan nog wel uren door gaan met vertellen, maar ik denk dat mama dat niet zo leuk zal vinden. Dan moet ze maar blijven wachten op jou.” Samen beginnen ze te lachen. Ja, het valt voor beide niet mee om te stoppen. Maar waar een begin is, is ook een eind. En het eind is nu gekomen. Magda staat van de keukentafel op en trekt haar schoenen aan, dan loopt ze naar Oma om haar een dikke knuffel te geven. Oma knuffelt haar terug en zegt:”Nou, lieverd ik heb weer een hele gezellige middag gehad, ik hoop dat dit voor jouw ook geldt.” “Ja zeker, zegt Magda. Ik heb een kei toffe middag gehad. Ik vind het jammer dat ik nu naar huis toe moet, maar ik kom gauw weer bij u op visite hóór. Samen lopen ze naar de voordeur en Oma kust en zwaait haar kleindochter gedag. Als Magda niet meer te zien is, sluit ze de voordeur. Dan zegt Oma hardop: “Dank je wel daar boven, voor de fijne middag die ik met mijn kleindochter samen heb gehad.” En zo is er weer een middag voorbij gegaan met Oma en Magda. Net z’n middag die er al heel veel zijn geweest en waarvan er nog heel veel zullen komen.*

*Einde*

*Geschreven door Magda da Silva*

*19 November 2007*

*Voor ouders, verzorgers en andere volwassenen, die geïnteresseerd zijn om hier meer over te lezen en te leren, zijn de volgende boeken van Jozef Rulof te verkrijgen:*

*Een blik in het Hiernamaals  
Zij die terugkeerde uit de dood  
De kringloop der ziel  
Zielsziekten van Gene Zijde bezien  
Het ontstaan van het Heelal  
Tussen leven en dood  
Geestelijke Gaven  
De volkeren der aarde door Gene Zijde bezien  
Door de Grebbelinie naar het Eeuwige Leven  
Maskers en Mensen  
Jeus van Moeder Crisje deel 1, 2, 3,  
Vraag en Antwoord deel 1, 2, 3, 4 5, 6,  
57 Lezingen deel 1, 2, 3,  
De Kosmologie van Jozef Rulof deel 1, 2, 3, 4, 5,*

*Deze zijn te verkrijgen via:*

*De Stichting Geestelijke-Wetenschappelijk Genootschap  
“ De eeuw van Christus “  
Postbus 8217  
1802 KE Alkmaar*

*Tel: 072 – 8443852*

*[www.theageochrist.com](http://www.theageochrist.com)*